

राशिव्य

अथागुधान्वराश्रिमानवयनाय

व्याप:

अगुधान्वराश्रिः
वेधः

६०

११

परिधि:

६०। वेधः $\frac{६०}{११}$ । जातं

पक्षम्

$\frac{५४५}{११}$ ।

अथ शूकधान्वराश्रिमानवयनाय

व्याप:

शूकधान्वराश्रिः
वेधः

२०

१

परिधि:

६०। वेधः $\frac{६०}{११}$ । जायः $\frac{६०५}{११}$ ।

अथ भित्तर्वद्वक्षोवच्छंखयराश्रिप्रमाणवयने
करवत्तम् इतम्।

“हिवेदविभावोक्तिरात् परिधि: चक्षम्।

भित्तर्वद्वक्षोवच्छराश्रिः खगुधान्वितम्।”
उदाहरतम्।

“परिविभित्तिवयस्य राश्रिक्षिंश्वकरः किञ्।

अथः कोवस्थितस्यापि तिथितुकः करः चते।

वहिः कोवस्थितस्यापि पञ्चवनवयमितः।

तेषामादच्छुमे क्षिप्रं चन्द्रहस्तान् पृथक् पृथक्।”

अथापि स्थलादिधानान् राश्रिमानव-

योधानाय उद्देश्यवयम्।

तथाहृष्टवृद्धान्वराश्रियान्वयोधकं द्वितम्।

व्याप:

परिधि: ३५
भित्तिवयस्यापि:

वेधः १

भवस्यापि:

५

भित्तिवयस्यापि:

१

भित्तिवयस्यापि:

१

अथादस्य परिधि: ३०। दिग्निः १०।

जायः १५। चक्षम् ६०। अपरः ४५। चति-

३

भावेकः $\frac{३}{११}$ निः ६०। एवं वेधः ६। इत्थः

वच्छुल्यमेतावन्य एव जायः ६००। एवं वच्छु-

ल्यगुड्येन भक्तं जातं पृथक् पृथक् पक्षम् ३०।

१५०। ४५।

१५८

राष्ट्रिका

अथागुधान्वराश्रिमानवयनाय

व्याप:

परिधि: ४५
भित्तिवयस्यापि:

वेधः ६०

११

गुधान्वराश्रिः
वेधः ६०
११

भित्तिवयस्यापि:

वेधः ६०
११

पूर्ववत् वेचन्वयाचाँ खगुधान्वितपरिधि: ६०।

वेधः $\frac{६०}{११}$ । पक्षमि २०२ $\frac{८}{११}$ । १३६११।

४०४ $\frac{१}{११}$ ।

अथ शूकधान्वराश्रिमानवयनाय

व्याप:

परिधि: ४५
भित्तिवयस्यापि:

वेधः ६०

१

शूकधान्वराश्रिः
वेधः ६०
१

भित्तिवयस्यापि:

वेधः ६०
१

अथापि पूर्ववत् वेचन्वयाचाँ खगुधान्वितः

परिधि: ६०। वेधः $\frac{६०}{११}$ । पक्षमि १३६ $\frac{१}{११}$ ।

१३६ $\frac{१}{११}$ । ५००।

इति वीकायाचाँ राश्रिवयहारः वमासः।

राहौ, यु, लौ, (राजते इति। राजौ+“श्व-

धान्वयः इन्।” उक्ता ४। १५८। इति इन्।

व्रचेति वः।) विश्वः। (यथा, मदुः ६।

२५।

“अश्वार्चल्लक्षरान् यस्तु वर्णि शक्तिपार्थिदः।

तस्य प्रकृत्यते राहौ खगांचे परिहीयते।”)

उपवयः। इत्यमरः। ६। ३। १५८। विश्वो

जनमदः। उपवयो मरवादिः। इति भरतः।

(राहौपाणवनियमादिकं अहाभारते १२।

८० यथावै व्रष्टम्। *। यु, पुरुहरोवश्च-

वात्सल्य काम्भे: पुक्तः। यथा, भागवते ६।

१०। ४।

“काम्भल्य काशिकात्पुक्तो राहौ दीर्घतमः

पिता।”)

राहौनिवावै, [४] यु, (राहै विवरतीति।

नि+वृ+विनिः।) जावदः। देशदाशौ।

इति विकालप्रैषः।

राहौका, लौ, (राहौ उपतिस्थानगतेनास्यस्या

इति। राहौ+ठन्। टाम्।) कण्ठकारिका।

इत्यमरः। २। ४। १५८। (यु, राहौवाचौ।

जावदः। यथा, मदुः। १०। ४।

“वच्छेति एविभवं वायन्ते वर्णवक्ता।”

रासः

राहौकै: सह तदाहौ विप्रमेव विश्वति।”

राहौपतिः। यथा, हरिवर्षै। १५३। २७—२८।

“कुम्भारः! मन्त्रिणी व्रेष्ट! ग्रीतोऽसि तव

सुप्रतः।

सुकृतन्मे विजानामि राहौकैस्तु भवानिह।

सद्गतिप्रवः: सुहृष्टौ विर्वृतोऽस्तु भवानिह।

राष्ट्रवृत्ते मया इतं चिरं जीव ममा-

यात्।”)

राहौयः, यु, (राहौधिकृतः। राहौ+“राहौ-

वारपाराहौ वर्णौ।” ४। २। ६। इति वः।

यहा, राहौ जातः। “तच्च जातः।” ४। ३।

२४। इति वः।) नावोक्तौ राजस्यालः।

इत्यमरः। ३। ३। १४। (राहौवाचौ।

यथा, महाभारते। १२। ५५। १२।

“ततः संवेषयेदाहौ राष्ट्रियाय च इर्वयेत्।”)

राहौयः, यु, (राहौ भव इति। राहौ+८।)

नावोक्तौ राजस्यालः। इति हेमचनः। ३।

१४। राहौवाचनिनि, त्रि। (यथा, महा-

भारते। १२। ५७। १।

“धार्यं हिरण्यं भोगेन भोक्तौ राहौवसङ्गतः।”)

राहौ, उ इत्यै। इति कविकल्पदमः। (भा०-

वात्स०-व्यक्त०-संस्क०।) इत्यान्तोऽयमिति गद-

चिंहः। राहौमः खरः। दुर्गमिंहस्तिमं ताल-

यान्तं मत्वा उबादौ इस्तं हत्वा रसिग्रस्तं

वृत्यादितवान्। उ, अररात्पत्। उ, राहौते।

इति दुर्गमादापः।

राहौ, यु, (राहौमिति राहौते वेति वा। राहौ

ग्रस्ते+भावे अधिकरणे वा उच्च।) कोला-

हृष्टः। भावः। भावाङ्गहलकः। गोपानी

क्रोडामेदः। इति मैदिषी। उ, ११। तस्य

विषयेण्या,—

“कार्त्तिकीर्विमायायाच लत्वा तु राहौमक्तम्।

गोपानी ग्रस्तं लत्वा गोपीनी ग्रस्तकलाय।

ग्रियायां प्रतिमायाय वा ग्रीवायां राष्ट्राय।

भारते पूजयेत् लत्वा चोपहारावि योऽप्य।

गोपीके च वसेत् चोप्य वायवै व्रात्यो ग्रयः।

भारते पूनरागाव इतिमत्तिं लमेद्वृद्धम्।

क्रमेण सुदृढा भक्तिं लत्वा मत्वं इतेरपि।

देहं लक्ष्मी च गोपीकं पूरवेत् प्रयाति च।

तत्र लक्ष्माल्य सारूप्यं चंप्राय पात्रदो भवेत्।

पूनर्स्तुपतनं नात्ति जराम्बुद्धरो महादृ॒।

इति ब्रह्मवैतर्णे प्रकृतिस्तु २५ च्याधायः।

विकारस्तु श्रीकृष्णजन्मखण्डे १८ च्याधाये

श्रीमद्भागवतोयरात्प्राप्ताधायेषु च द्रष्टवः। *

कल्पविकृते कल्पतरयांच्यायम्। अस्य विधि-

याया,—

“कार्त्तिके पौर्वमासानु राष्ट्रायाच महानिशि।

नद्युक्तनोः प्रकर्त्तव्या महाविभविस्त्वरैः।

देह लोके सुखं प्राप्तं चन्तो विष्णुपूर्वं ज्ञेत्।

पूजा कार्याङ्गाहरात्रे तु नवेत् शेषं महोत्सवैः।

ग्रीतैर्नानाविघ्नैर्वात्रेच्चर्म्माण्डीयाण्डङ्गैः।

द्वैवेदराजनामौत्तिरहनानाच कीर्तनैः।